

รายงานผลการวิจัย

เศรษฐกิจการผลิตและระบบการตลาดลองกองในภาคใต้

An Economic Analysis of Production and Marketing

System of Longkong in Southern Thailand

โดย

ผศ. จรวย เพชรรัตน์

ผศ.ดร. สุธัญญา ทองรักษ์

ผศ.ดร. วิสูตร หวังวรวิทย์

อ. ปริญญา เฉิดโฉม

คณะทรัพยากรธรรมชาติ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

เล่ม ๑

เลขหมู่	HD9259-16	5๒๕ ๘๗๔๔ ๑
Bib Key	214292	
	/ ๘.๓.๑. 25๕๕ /	

ทุนอุดหนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “เศรษฐกิจการผลิตและระบบการตลาดของในภาคใต้” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของการผลิตของในภาคใต้ การวิเคราะห์สมการการผลิต ต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตของเกษตรกร การวิเคราะห์ระบบการตลาดของ ส่วนเหลือการตลาดและพฤติกรรมการตลาด การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตของหลังจากมีการพัฒนารูปแบบการจัดการสวน และการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการผลิตและการตลาดของอินจะนำไปสู่ข้อเสนอแนะและการแก้ไขปัญหาให้เกิดประโยชน์แก่เกษตรกรต่อไป ในการศึกษาใช้การสอบถามเกษตรกรผู้ปลูกของจำนวน 228 ราย ผู้ประกอบการด้านการตลาดของจำนวน 107 ราย และข้อมูลต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตของหลังจากมีการพัฒนารูปแบบการจัดการสวน ซึ่งเก็บข้อมูลจากสวนทดลอง

จากการศึกษาพบว่า ลักษณะสวนโดยทั่วไปของเกษตรกรชาวสวนของในภาคใต้เป็นแบบสวนกิ่งพาดิษย์มากที่สุดประมาณร้อยละ 60 ของชาวสวนของในภาคใต้ ต้นทุนและผลตอบแทนการผลิตของหลังจากของให้ผลผลิตแล้วพบว่ามีต้นทุนเฉลี่ย 9,009.61 บาทต่อไร่ต่อปี มีผลตอบแทนและผลตอบแทนสุทธิเฉลี่ย 17,576.88 และ 8,567.27 บาทต่อไร่ต่อปี ตามลำดับ และในการวิเคราะห์สมการการผลิตพบว่า ปัจจัยแรงงาน ปุ๋ยเคมี และการตัดแต่งกิ่งมีผลต่อผลผลิตของอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมากที่สุด ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งจากการทดลองใช้เทคโนโลยีการผลิตทั้ง 5 แบบ เปรียบเทียบกับการใช้เทคโนโลยีแบบเดิม พบว่า การใช้เทคโนโลยีในการปรับปรุงสวนทั้ง 5 แบบ ให้ผลตอบแทนสุทธิที่สูงกว่าการใช้เทคโนโลยีแบบเดิม

ผลการวิเคราะห์ระบบการตลาด พบว่า ตลาดของในภาคใต้เป็นตลาดผู้ซื้อผู้ขาย เนื่องจากมีจำนวนผู้ดำเนินการด้านการตลาดไม่มาก และส่วนแบ่งการตลาดในแต่ละระดับถูกครอบครองโดยผู้ดำเนินการเพียงไม่กี่ราย ผลผลิตของมีความแตกต่างในความรู้สึทักของผู้บริโภค ผู้ซื้อผู้ขายขาดข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอ การกำหนดราคาส่วนใหญ่กำหนดโดยพ่อค้าในตลาดกรุงเทพฯ

ในการวิเคราะห์ครั้งนี้พบว่า ระบบการผลิตและการตลาดของในภาคใต้มีปัญหาหลายประการ เช่น ปัญหาศัตรูพืช การให้น้ำไม่เหมาะสม ขาดแคลนเงินทุน ไม่มีราคากลางในการตกลงซื้อขาย และผลผลิตของมีอายุสั้น บอกง่าย ดังนั้น มีข้อเสนอแนะว่า เกษตรกรควรมีการปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีในการจัดการสวนให้เป็นสวนเชิงพาดิษย์มากขึ้น เพื่อจะได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ รัฐบาลควรสนับสนุนแหล่งเงินทุนแก่เกษตรกร และรัฐบาลให้การสนับสนุนการศึกษาวิจัยพัฒนารูปแบบของผลิตภัณฑ์ของใหม่ๆ เพื่อยืดอายุการเก็บรักษาและเพิ่มมูลค่าให้ผลผลิตของ